

TRATAMENTUL CHIRURGICAL ORGANOMENAJANT LA LĂUZELE CU COMPLICAȚII PUERPERALE DUPĂ OPERAȚIE CEZARIANĂ

Silvia Agop¹, Olga Cernețchi², Constantin Ostrofeț³

¹ USMF „Nicolae Testemițanu”, Disciplina de Obstetrică și Ginecologie, doctor în științe medicale, conferențiar universitar

² USMF „Nicolae Testemițanu”, Disciplina de Obstetrică și Ginecologie, doctor habilitat în științe medicale, profesor universitar

³ USMF „Nicolae Testemițanu”, Disciplina de Obstetrică și Ginecologie, doctor în științe medicale, conferențiar universitar

Cuvinte-cheie: tratament organomenajant, lăuze, complicații puerperale septice, operație cezariană

Introducere

Numeroase cercetări medicale au demonstrat că infecția puerperală rămâne una dintre principalele cauze ale mortalității materne, în ciuda progreselor înregistrate. În ultimii ani, complicațiile septice puerperale grave s-au modificat din cauza creșterii incidenței operațiilor cezariene. Factorii de risc importanți includ operațiile de urgență, sterilizările defectuoase, travaliul prelungit, ruperea prematură a membranelor, tacte vaginale multiple, deficiențele în tehnica operatorie, precum și gravidele din medii sociale vulnerabile, subalimentația și anemia. Medicina contemporană pledează tot mai mult pentru adoptarea unui tratament chirurgical organomenajant, care are ca scop conservarea organului afectat și, ulterior, a funcției menstruale și reproductive la pacientele tinere de vârstă fertilă pentru care este la fel de importantă supraviețuirea în sine ca și calitatea vieții.

Scopul

Sudierea particularităților evoluției clinice, optimizarea tratamentului și rezultatele la distanță ale lăuzelor după operație cezariană diagnosticate cu pelvioperitonită, insuficiență parțială a suturilor pe uter, hematom și/sau abces al tranșei uterine și posibilitatea de a păstra uterul afectat puerperal.

Materiale și metode

Studiul de tip retrospectiv a fost efectuat în perioada anilor 2018-2022, pe un lot de 212 lăuze diagnosticate cu complicații septico-purulente după operație cezariană, internate în secția de Ginecologie septică a IMSP SCM „Gheorghe Paladi”.

Rezultate

Analiza detaliată a fișelor medicale ale celor 212 lăuze internate în secția de Ginecologie septică, cu complicații septice puerperale după operație cezariană, a relevat că în 24 de cazuri (11,3%) s-a diagnosticat pelvioperitonită și tranșă uterină compromisă parțial. Rezultatele studiului au indicat că în 18 cazuri (75,0%) operația cezariană a fost efectuată în regim de urgență, având ca indicație de bază suferința fetală și/sau dilatarea completă a colului uterin în 17 cazuri (70,8%), ceea ce sugerează un factor de risc major și posibile deficiențe tehnice operatorii. În alte 6 cazuri (25%), operația cezariană a fost planificată, având ca indicații cicatrici pe uter și un făt macrosom. Culturile prelevate din cavitatea abdominală, uter și vagin au relevat rezultate pozitive pentru bacteriile E. Colli, Enterococ, Klebsiela, sensibile la terapia antibacteriană uzuală. Rezultatele cercetării au estimat că abordul laparoscopic, lavajul cavității abdominale, aspirarea conținutului și utilizarea tehnicii de drenaj transabdominal, combinate cu chiuretajul uterin blând și eliminarea parțială a tranșei uterine infectate, cu plasarea de drenaj uterin la cele 24 de lăuze incluse

în studiu și diagnosticate cu pelvioperitonită și dehiscență parțială a suturii pe uter, au permis conduita organomenajantă, cu păstrarea uterului. Rezultatul la distanță a estimat funcția menstruală la toate pacientele incluse în cercetare, dintre acestea, în 2 cazuri (8,3%) peste 2 și 3 ani, s-au înregistrat nașteri la termen fără complicații. Într-un alt caz (4,1%), sarcina a survenit prematur peste 6 luni de la nașterea anterioară și s-a soldat cu ruptură de uter la termenul de 28 de săptămâni, iar într-un alt caz (4,1%), s-a diagnosticat o nișă după operația cezariană, însă sarcina a avut un curs normal și s-a finalizat cu naștere la termen. Perioada de internare a fost una prelungită, cu o medie de 25 de zile, necesitând o monitorizare clinică și paraclinică sporită a pacientelor. Complicații severe sau conversie în laparatomie cu înlăturarea de organ nu s-au înregistrat.

Concluzii

Tratamentul chirurgical organomenajant efectuat a permis păstrarea uterului și, ulterior, a funcției menstruale și reproductive la pacientele incluse în studiu. Un punct forte în succesul obținut ține de sensibilitatea agenților patogeni la antibiotice în toate cazurile clinice. De asemenea, vigilența sporită în managementul postoperator a contribuit la evitarea complicațiilor grave.